

Cântec

Danab

Te scoală, Iubito și vino, frumoaso
Priveste cum iarna-a trecut,
Și ploaia s-a dus.. Și drumul spre-Acasă
e greu zi de zi tot mai mult.

Se-arată câmpia ce-i plină de flori
Și rupt a fost vălu-ntristării,
S-au dus de pe cer parcă, ultimii nori,
E vremea.. E vremea cântării!

Frumoasă ești tu, dintre-atâtea femei,
Iubită și Sfântă, Mireasă,
Gingași, porumbițo, îți sunt ochii tăi,
Și dorul de ei mă apasă!

Ca un crin între spini, așa ești mereu,
Când fete din jur, te-nconjoară,
De ce tot suspini în sufletul tău,
Și de ce nu alergi azi, afară?

Se-aude un glas în câmpia-nverzită,
Și roade-n smochin, pârguiesc...
Te chem.. Te chem azi, porumbiță iubită
Să-ți spun cât de mult te iubesc...

E vremea cantării! Te scoală, frumoaso,
Privește spre cerul senin...
Curând, printre stele te-oi duce Acasă,
Curând după Tine-am să vin!

30.04.2020